

● לאורי גולדשטיין, כתיב-למשי מות-מיוחדות של מחלקת-החדשות, שהצ- ליה להביא ביום קבורתו של משה דיין בנהלה כתבה אנושית ומרגשת ממושב זה. בהתמקדותו בשכן תימהוני של בית מישפחת דיין, המפסל בשעות-הפנאי שלה, הצליח גולדשטיין לעזור באיתור שורשי האמיתיים של דיין, ולרגש את הצופים.

מאחרי הקלעים

ממלא המקום

מנכ"ל רשות-השידור, יוסף לפיד, יצא לפני שבוע וחצי לסיור בצרפת ובי- דנמרק, כאורח תחנות-הטלוויזיה הממלכ- תיות בארצות אלה. הגוהל המקובל אור- מר שאת מקומו של מנכ"ל הרשות ממל- אים בעת היעדרות ברוטציה מנהל הטל- וויזיה (יצחק שמעוני) ומנהל הרדיו (ידיעון רבי-ארי). אך הפעם מילא את מקומו המישנה-למנכ"ל, שלמה עבאדי, שטבע תפקידו הוא אחראי לאמרכלות רשות-השידור ולצד הכספי שלה.

הסיבה לשינוי הגוהל נעוצה במחלתו של שימעוני, ובאיר-צונם של אנשי הטל- וויזיה להיות מנהלים בידי מנהל-הרדיו, בימי העדרו של לפיד התקבלו ההחל- טות בהתקשרויות טלפוניות אליו בחוצ- לארץ.

סרטי טלוויזיה ממשלתיים

בראשית שנות ה-50 הוקמה במיסגרת משרד ראשי-הממשלה יחידה בשם, "שי- רות הסרטים", שמטרתה היתה להפיק סרטי-תעמולה ממשלתיים, שיוקרנו בבתי- הקולנוע. במשך שנות ה-50 וה-60 הפיק שירות זה מאות סרטי-הסברה שהוקרנו על מסכי-הקולנוע בארץ.

עם הפעלת הטלוויזיה הישראלית בי- 1968, לא הבחין איש בעובדה כי שירות- הסרטים הפך מיותר. במשך יותר מ-12 שנה המשיך להפיק סרטי-תעמולה, שבי- חלקם הוקרנו במרכזים קהילתיים, ובי- חלקם נשלחו לחוצ-לארץ. מבחינת האי- כות לא הגיעו סרטים אלה לרמה הממור-

שדר לונדון (בבית דיין, אחרי מותו) כיפה לנגנים אוכלי-טריפה

צעת של הסרטים שהופקו בידי הטלווי- זיה הישראלית, ולכן נפסלו מרביתם ל- הקרנה בה. בחודשים האחרונים, עם דילדול אמר צעיהייצור של הטלוויזיה בשל האינפל- ציה, החלה הטלוויזיה להקרין את סרטי שירות-הסרטים בכמויות שמעבר למקור- בל למרות שהסרטים אינם מגיעים לרמה ולאיכות המקובלות של הטלוויזיה. במיסדרונות הטלוויזיה החלה מתעוררת באחרונה השאלה מדוע לא יסופח תקציב שירות-הסרטים לתקציבה של הטלוויזיה. לדעת אנשי הטלוויזיה מדובר במיליוני שקלים, שהיה בכוחם לשפר את התקציב לייצור סרטים בטלוויזיה.

מירונאים, מישמנאים

ושדרים

ביטאון שדריי-הטלוויזיה, שידור ישר, שחוברתו השנייה ראתה אור השבוע, מפרסם כמה מאמרים פרי-עטם של אנ- שי-הטלוויזיה על עבודתם, והאידיאולוגי- גיה התיקשורתית היוצרת אילוצים בי- מהלכה. אחד המאמרים המרתקים הוא של ירון (דילמה) לונדון, תחת הכותרת "מירונאים, מישמנאים ושדרים", המבוס- סת על סיפורו של הסופר הצרפתי אני- דרה מורואה על מלחמת המירונאים בי- מישמנאים, על צידה של הביצה השלוקה שמן הראוי להתחיל בו את פיצוץ הבי- צה. במאמרו מתייחס לונדון להאשמותיו של חבר הוועדה-המנהל, אהרון פאפו, בדבר האשכנזיות של רשות השידור ("באמרו ש- אינו מוצא על המיר- קע את פניהם של בור-

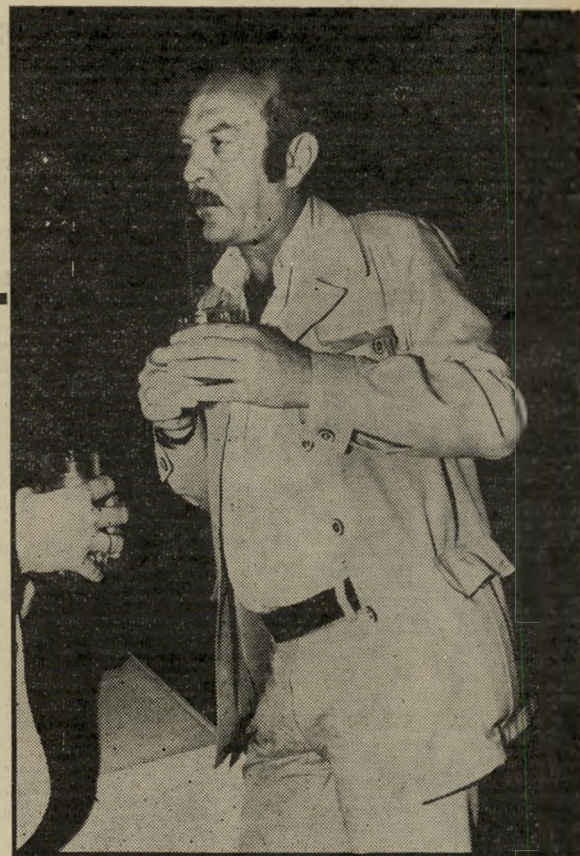
זאגלו' ואלבז' (הערת אגב: אני מתעב שימוש בשמות פרטיים כשם-מכליל לעדה שלימה. זה מזכיר את הרבינוביצים' בעני- תונות הסובייטית. אך היה זה מר פאפו שהתבטא כך במליאת הרשות, ואני מצט- טן)... אפילו מן הוועדה-המנהל של הרשות הם נעדרים ולא שמעתי, אגב, על כוונתו של הטוען (פאפו) להציע למי מהם את כורסתו..."

לונדון עוסק ברשימתו גם בנושא הי- אובייקטיביות והסובייקטיביות של שדרי הטלוויזיה: "את חברי (במועדון השדרים) שיעשה העובדה שבאותה אסיפה במוע- דון הסכמנו בנימין צביאלי ואנוכי, זה עם זה, אכן, תוכניותיו של צביאלי הם דוגמה לדבקות בהשקפת-עולם ללא אי-צ- טלת אובייקטיביות. אפילו את נגניו אוכ- ליי-הטריפה הוא חבש בכיפות, כדי שלא תתגלה באולפנו סטייה מן הדוקטרינה הי- דתית האורתודוקסית. דבקות כזו מותרת לא רק לאלה שסובייקטיביותם זכתה לי- אישורם של הסכמים קואליציוניים, אלא גם לאחרים - תהא השקפתם אשר תהא..."

הדין והדיין של רם

מאמר אחר בשידור ישר הוא של הר- במאי רם לוי, על פסילת תסריטו לסרט דין, העוסק בפרשת הטבח בכפר-קאסם. בסיכום מאמרו כותב לוי: "אין זו שאלה של כבוד אבוד. נראה לי שיש כאן עניין עקרוני. בידי של מנכ"ל הי- רשות נמצא המפתח לחופש-הדיבור בי- רשות-השידור. יכולתו לפגוע בחופש- הדיבור שלנו כימעט שאינה מוגבלת. סי- רובו אפריורי האזין לטיעונים שאינם לטעמו מעיד, לדעתי, על זילזול תהומי במונח זה."

"חופש-יצירה וחופש-ביטוי אינם מתת, ששליט ליברלי רחב-אופקים מעניק לנתתי- גיו. אין הם רק זכות המוקנית לשדר

מועמד אלוני מסלול של איכות

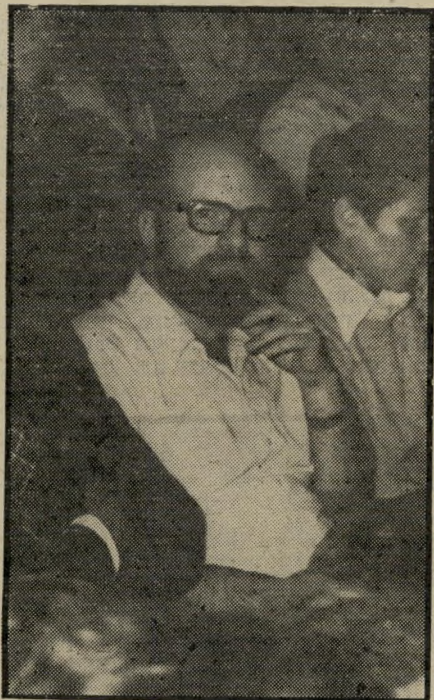
בי-10 בנובמבר יתכנסו באולם-הישיבות החדש של רשות השידור, בבניין כלל בירושלים, חברי ועדה-המכרזים של הי- רשות, כדי להכריע מי יהיה "מנהל התוכניות בעברית".

בתוקף צו מוסרי או חוקי, חופש-דיבור הוא מכשיר הכרחי, שבעזרתו מתבוננת חברה דמוקרטית בעצמה, כדי להפקד טוב יותר, נכון יותר, יעיל יותר. הכי- קורת המתמדת שהמימסדה-פוליטי, הכי- רוקרטי והרעיוני נתונים לה על-ידי אמר צעיהייקשורת ההכרחיים לעצם קיומה של החברה. צנזורה פוליטית על חופש ביטוי והמידע עושה לחברה מה שעושה למדע צנזורה על מחקרים. יש להיזהר זהירות רבה בפסילה משום שלאיש אין מונופול על האמת, ועל מה שמוגדר כי- טובת-האומה..."

פסקול

נקדימיה

בשידור ישר, ביטאון שדרי הטלווי- זיה, לא נפקד מקומו של ההומור. אחת הבדיחות בחוברת: "לאחר שארץ אהבי- תי יצאה באוגוסט לחופשה, נשאלו בבית הטלוויזיה שתי שאלות: (א) מה אנחנו נעשה? (ב) מה היא תעשה? בינתיים היו שמועות שהוועדה-המנהל התחיל אי-

כמאי לוי

אין מונופול על האמת

תה ●● סיפור נוסף, המובא בבטאון השדרים, תחת הכותרת "סירים מודר- כים": "כל עידן והסירים המודרניים שלו, בראשית שנות ה-70 יצאו ראשי- המדורים בחדשות לסיור בקו ברילב, באמצע שנות ה-70 נערך סיור בימית ובפיתחה. בסוף יולי '81 ערכו ראשי הי- דרסטים' סיור במישטרת-ישראל. אגב, הי- מישטרה הציעה לקחת את אנשי-החדשות בטרנאנסט שלה, אבל ראשי החדשות דחו את ההצעה. זה רק חסר לנו, שייראו אותנו בטרנאנסט הכחול הזה' - אמר אחד המשתתפים ●● על אופן, סיקור, החדשות כתוב בחוברת: "הוועדה-המנהל, בישיבתו בי-3 באוגוסט, החמיא לסיקור האירועים בצפון. כאשר, למחרת היום, קראו על כך אנשי-החדשות בעיתון, גיי- לו כמה מהם סימני דאגה: היכן פיס- פסגו? ●● אחד המצדדים בנסיגה מי- סיני שבין יושבי פיתחת-רפית, שהתמרי- מר למראה עודף-הידיווח של כתבה-הטל- וויזיה יגאל גרון על אנשי התנועה לי- עצירת הנסיגה מסיני, אמר על השדר: "הוא שתה מהוויסקי שלנו, הוא חיבק את הנשים שלנו, ועכשיו הוא מדווח על החומייניסטים האלה..." ●● עם מעבר הנהלת רשות-השידור מבניין חוטי ירו- שלים, השוכן ליד בניין הטלוויזיה, לבני- יין כלל שבמרכז ירושלים, וראשית הי- פרויקט של בניית "מרכז התיקשורת והחדשות" של הרדיו בבניין חוטי ירו- שלים, הנעשה בהשגחתו של יועץ המני- כ"ל נקדימון רוגל, התגלתה מורת רוח רבה אצל אנשי הטלוויזיה, הסוב- לים מצפיפות מחרידה. אחד מראשי הי- טלוויזיה כינה את הפרויקט של רוגל, העוסק רובו ככולו בהקמת "מרכז התיקי- שורת והחדשות/ בכינוי: נקדימיה (נק- דימון + פירמידה). כינוי שפשט בבניין הטלוויזיה כאש בשדה-קוצים."

המיכרז והדילמה

לתפקיד זה, שממנו פרשה אסתר סופר אחרי שנה ורבע בתפקיד, ושהמיכרז לו פורסם לפני כחודש וחצי, יש שלושה מועמדים: יאיר אלוני, מנהל מחלקת הסרטים התייעודיים, הבמאי יוסף צמח, בעבר האחראי לבמאים בטלוויזיה, ואכ"ר מל מוסינון, ששב לפני כחודשים מהיעדרות בת קרוב לי- תשע שנים מהטלוויזיה, במעמד של חופשה-ללא-תשלום. לפני ועדה-המיכרזים תעמוד דילמה חסרת-תקדים בתולדות רשות-השידור. היא נעוצה במועמדותו של יוסי צמח, שהוא בן- עדות-המיוזרה. בהתאם למדיניות-ההעסקה אשר לה מטיפים שני חברי הוועד המנהל, ניסים אלמוג (מערך) ואהרון פאפו (ליכוד), בדבר "העדפה עקרונית ולא איכותית" של מועמדים בני המיוזרה - הרי נוכחות אחד משני הכרייזר אלה בוועדת- המיכרזים עשויה להכריע את הכף לטובת צמח.

מועמדותו של אביטל מוסינון עשויה להיכשל בשל עברו הפוליטי. מוסינון שימש כדובר מפא"י, ובמערכת-הבחירות הי- אחרונות היה מפעיל-י"ץ העיקריים.

המועמד הראשון והעדיף למישרה זו, יאיר אלוני, הוא בעל הכישורים ההולמים ביותר לתפקיד זה. מה עוד שבמהלך השנה האחרונה שימש כיד-מינה של אסתר סופר, וחלקו רב בתיכ- נון-החורף המוצלח של מישדרי הטלוויזיה (ובעיקר: החזרתם של ירון לונדון ורם עברון בתוכניות חדשות אל המסך).

סעיף-מישנה במיפרט המיכרז לאלוני יתרון גדול על שאר המועמדים, יש פיסקה במיכרז התובעת מהמועמד, בקי- אות במיסמך נקדי, בקיאות שאותה רכש אלוני בתוקף תפקידיו במחלקת-החדשות בטלוויזיה, ובניהול חטיבת-החדשות של הרדיו. בי-11 בנובמבר יבחרו ראשי רשות-השידור בבחירתם אם כוונתם היא להוליך את הטלוויזיה במסלול של איכות או במס- לול שיוריד את מניותיה לאפס.